

Lietuvos Gelbėtojai.

HARTFORD, CONN.

Antras ofensyvas.

Dabar jau į centrą T. F. pasiegtas \$4.700.00. Tikimės pasiekti \$5.000.00.

Šv. Cecilijos bažnytinis choras pralenkė visas dr. jas, auknodamas Lietuvos laisvei \$130.00, LDS. 6 kp. \$20, SLR. KA. 89 kp. \$15.00, šv. Elzbieta Moterų Dr. ja \$10.00.

Vincas Tamošijūnas \$55.00
Antanas Deltuvas 50.00
Jonas Stalgis 50.00
Silvestras Prėskinis 50.00
Silvestras Klimas 50.00
Antanas Mazalas 50.00
Domininkas Navickas 50.00
Magdė Tamošaitė 50.00
Vincas Dargaitis 45.00
Jieva Tuzaitė 25.00
K. Ivanauskas 25.00
J. ir V. Petrukevičiai 20.00
Vyčių Vakarienių surinkta 31.35

Zorunskio vestuvėse 26.00
Teresė Buivydytė 10.00
Kazys Nomeika 10.00
Antanas Vyšniauskas 10.00
Antanas Morkūnas 10.00
Malkis Mataitis 10.00
Juozas Daukšis 10.00
Antanas Pranskus 10.00
M. Kazlauskas 10.00
Viktoras Labeskiis 10.00
Cipras Gajauskas 10.00
Leonas Gajauskas 10.00
Stasys Čebatorius 10.00
Emilija Daubkaitė 10.00
Povilas Belskis 10.00
Palionija kobeikiene 7.00

Po \$5.00: E. Daukšaitė, J. Ugninis, J. Alabeskiis, P. Milvič, J. ir E. Guiske, K. Nokrušas, J. ir M. Tamošijūnai, A. Mešenis, P. ir E. Gedulis, P. ir S. Silaika, P. Stukas, Al. Savickas, J. Vešneris, J. Savickas, G. Rokas, M. Kizis, J. Deltuvas, S. Garinas, J. Antanavičius, K. Kasalaukas, J. Sneilas, P. Kizėvičius.

Po \$3.00: K. Jokilaitis, A. Jokilaitienė, A. Gudauskienė ir P. Kašėta.

Po \$2.00: Alf. Kellon, D. Margelis, A. Naudžius, P. Zehranas, K. Kasmonaitis, J. Kedys, S. Rinkevičius, F. Kizis, M. Šatkus, A. Laurinaitienė, M. Labeskiene, M. Deltuvas, S. Piragas.

Po \$1.00: K. Sakalauskas, J. Sakalauskas, J. Vaičaitis, P. Jurgilas, P. Sudonienė, J. Kerbelis, L. Rinkevičius, A. Kairiūšis, J. Juška, A. Daugila, K. Kleiza, B. Kasilaukaitė, E. Juškie, S. Ignatas, J. Streleckis, J. Jakubaitis, J. Sadauskas, J. Kiukas, F. Greigaitis, P. Stankevičius, P. Narvilas, K. Bajorinas, J. Černauskas, U. Černauskienė, J. Radvilas, A. Mokėnskas, J. Šonta, J. Urbonas, D. Plikūnas.

Baltrus ir Marė Lietuvinkai \$25.00, pirmasis aukavo \$75.00, viso \$100.00; 'Kostantas Vauras' \$10, Juozas ir M. Patelinai \$10, Jurgis Lukoševičius \$50.00, pirmoji atskaitoj buvo pagarsinta Juozas Lukošijūnas.

Aukos sudėtos 15 d. gruodžio. Parapijos Svetainėje šv. Elzbieta Dr. jos paminėjime 5 metų sukaktuvių per prakalbą gerb. klebono kun. Amboto aukavo: Kun. Ambotas \$400.00, Vincas Kedys 100.00, Paulina Geležaitė 50.00.

Po \$10: Jurgis Maženis, Jonas Domas, Marijona Patekaitė, Salomeja Keisienė, Motiejus Zidoriū.

Po \$5: Petronė Klimaitienė, Julė Bajolytė, M. Dubiskienė, Wm. Dzikas, Kotrina Černauskiūtė, Jieva Budnoriūtė, Pranas Veriga, Felicija Plūkūnienė, Teklė Blūzienė, Barbora Kasilaukaitė, Sakaluskienė, Anelė Vitkaitė.

Po 2: V. Klimauskienė, Agota Raulynaitė.

Viso tame vakare surinkta \$673.37.

Tautos Fondo šėrai laikyti lapkričio mėnesį grynų pelno davė \$600.00.

Kas dar neprisidėjo su savo auka dabar dar laikas prisidėti. Aukavusieji nemažiau \$10, kiekvienas gaus iš Centro Tautos Fondo kaip Lietuvos plėčio paliūdimą.

A. J. Pateckis, T. F. 33 skyr. rašt.

BALTIMORE MD.

Kas sukirs Vyčius?

Nepersejai rašiau, kad Vyčiai pasiryžę suaukoti į Kalėdinį Laisvės Fondą tik \$200. Vyčiai patėmijo mano žodžius, tai visi "over the top."

Štai T. Fondo sk. turėjo surengęs prakalbą gruodžio 8 d. Kalbėjo p. K. Česnulis. Jam karštai paraginusi auksą Kalėdinis Laisvės Fondas, mūsų vyčiai labiau užsidėgę, tuoj pradėjo versti šimtinės, penkdesimtinės ir dešimtinės. Galutinai pažiūrime, kad jau sumestą \$375.00. Nekuriu dr. jos ir kuopos bandė vyčius sukiršti, bet kur tau. Vyčių "generolas" tą patėmijo, šoko vyčius kviesimą pirmyn ir tai pasirodė "baisus kraujo praliejimas." Sumesta \$532.55. Bravo vyčiai, mes laimėjome "karę." Mes laimėjome ir laisvą Lietuvą. Štai aukavusiųjų vardai:

O. Kimbė 105.50
D. Venelovas 75.00
J. Gabrielavičius 50.00
V. Pilikevičius 25.00
Kun. K. Lašinskas 20.00
A. Zukauskas 20.00
N. Veberutė 20.00
J. Petkus 16.00
J. Jenulevičius 15.00
A. Lakevičius 12.00
A. Benešius 10.50
P. Bukevičius 10.00
J. Lazauskas 10.00
A. Enžys 10.00
A. Strazdauskas 8.00
M. Čizauskienė 5.00
J. Vaitkevičius 7.00
J. Simaitis 6.00
St. Lietuvinkas 5.50
E. Mažoniūtė 5.00

Po \$5: V. Matukaitė, A. Šataitis.

J. Stočkus ir J. Kaminskas po \$4.00; J. Letkauskas \$3.25; E. Feleskiūtė, O. Valteritė ir E. Tamošauskaitė po \$2.50.

Po \$2.00: J. Kairis, J. Kasierauskas, J. Anilius, O. Žolyniūtė, P. Kasierauskienė, A. Bradūnas, V. Karalius, J. Taurouza, J. Karalius \$1.75.

Po \$1.00: M. Strazdauskaitė, F. Tamošauskaitė, M. Petrološis, J. Griberis, P. Stulas, A. Akilaitis, J. Kolokas, J. Sakievičius, J. Tieberis, J. Benešius; B. Benešius \$3.00.

Smulkėsių aukų \$32.55; iš viso \$535.55.

Kas mus sukirš? Ir po teisybei turu pripažinti, jog Moterų Sąjungos kuopa smarkiai kovoją, bet Vyčių nepajėgia sukiršti ir gana. Sąjungietės sumetė \$504.50. Bravo moterėlės, kad ne jūs, tai ir mes, vyčiai nebūtume kariavę prieš jus, tai Baltimoriečiai nebūtų surinkę \$5,019.00. Tad bravo L. Vyčiai ir Mot. Sąjunga, mes sukirto me visus.

Konst. K. Zvinklis.

TRENTON, N. J.

Mūsų kolonija nenorėdama likti užpakaly kitų, surengė tam tikslui prakalbą nedėlioj d. gruodžio. Kalbėjo gerb. Dr. J. Bielskis, puikiai nupiešė Lietuvos laisvę ir pabrėžė, kad laisvė kaip tik priklauso kankinimams mūsų tėvynei. Taipgi pabrėžė kaip turim elgtis kad sulauktume Lietuvą matyt lai

sva ir nepatogumai. Toliaus gerb. kalbėtojas baigdamas sakė prakalbą paraginusi auksą kusiems prie aukų. To Trento niečiams tik ir trūko. Tuojaus pradėjo svetainėje plėvėsuoti dešimtinės ir penkdesimtinės. Aukavo:

F. Seinauskas 60.00
Lapurka 55.00
N. Jokubaitis 55.00
A. Gribauskas 54.00
A. Juncas 51.00
Dr. ja Šv. Jurgio 50.00
A. Juncas 50.00
V. Vaisieta 50.00
J. Molis 50.00
A. Ramšė 50.00
S. Ziedelis 50.00
A. Stasevičius 50.00
J. Jekeliavičius 50.00
J. Didžiulis 50.00
Liet. Polit. Klubas 50.00
V. Mulevičius 20.00
K. Vaitkevičius 20.00
K. Velyvis 20.00
S. Varanis 17.00
P. Judeckas 15.00
J. Velyvis 11.00
P. Osvecinas 10.00
J. Poškus 10.00
K. Turonis 12.00
J. Bučinskas 10.00
J. Marcinkevičius 10.00
P. Jenavičius 10.00
M. Jeruševičius 10.00
J. Bagdonas 10.00
V. Abramavičius 10.00
K. Rinkevičius 10.00
Aug. Rasiūnavičius 10.00
M. Kieras 10.00
J. Vaisietienė 10.00
J. Korčevska 10.00
F. Milinavičius 7.00

Po \$8.00 aukavo: S. Milinavičius, M. Velivienė, A. Šukutė, A. Bieksa.

Po \$5.00: M. Bužinskas, A. Dubauskas, V. Velička, K. Jusevičius, L. Lapurka, O. Kierienė, A. Bartkevičius, J. Čenkus, M. Ramšienė.

Po \$2.00: J. Ramšė, M. Česnulevičienė, M. Levanavičienė, A. Bučinskienė.

Po \$1.00: S. Butkavičius, L. Rasiūveiko, M. Elenovska, C. Korieva, A. Filipavičius.

Viso surinkta Laisvės Savaitėje \$1175.00. Kadangi mūsų kolonijoje randasi neperdidelis būrys lietuvių, tad T. F. valdyba mums paskyrė surinkti Kalėdų Fondą \$100.00. Valio Trento niečiams, kad nepasiduodat didesniems kolonijoms.

Karolis Velivis.

WATERBURY, CONN.

Antras distrikto surašų aukavusiųjų Tautos Fondo delei Lietuvos laisvės.

J. Norbutas \$10.00
J. Pečiulis 10.00
K. Urbanavičius 5.00
K. Jokubėnas 5.00
A. Steponavičius 5.00
J. Pociūtė 5.00
B. Marcinonis 5.00
A. Girnius 5.00
P. Určinis 5.00
K. Savickas 5.00
J. Radzevičius 5.00
B. Marcinonis 5.00
J. Sluzis 2.00
M. Kuračiūtė 2.00
K. Dragičius 2.00

Po \$1.00: O. Dūdėniūtė, J. Zutauskas, J. Zaronas, E. Kintienė, S. Gumbis, D. Adomavičius, A. Vasilauskas, A. Jon-

skas ir A. Žilis surinkomė aukų \$60.50. Tai geras pasisėjimas dėl Laisvos Lietuvos. Nemažai mes Gardneriečiai šiemet nuveikėme. Aukotojų vardai:

J. Pazerai \$25.00
A. Čekis 20.00
O. Griškintė 20.00
M. Balkaičiūtė 20.00
J. Petrauskas 10.00
K. Andrikis 10.00
O. Krišniūtė 10.00
O. Urboniūtė 10.00
A. Čivas 10.00
J. Pradus 10.00
A. Padulevičius 10.00
P. Vyšniauskas 10.00
A. Dockevičius 10.00
J. Ladavičius 10.00
K. Kulbokas 10.00
A. Žilis 10.00
P. Reizis 10.00
A. Naukūtis 10.00
A. Gelėtus 10.00
I. Andrikis 5.00
N. Petrauskienė 5.00
A. Nailvaika 5.00
O. Vidugirienė 5.00
J. Dagelis 5.00
J. Redeckas 5.00
S. Mačionis 5.00
J. Reizis 5.00
D. Žilvitis 5.00
J. Tauteris 5.00
P. Klimauskis 5.00
L. Apiekučius 5.00
J. Labavičius 5.00
J. K. Linardis 5.00
A. Klibavičius 5.00
P. Čirvinskis 5.00
A. Četrauskas 5.00
O. Pazerukė 5.00
P. Brusgulis 5.00
A. Brusgulenė 5.00
A. Dluskis 5.00
B. Eselskas 5.00
J. Tauteris 4.00
J. Lekačinskas 3.00
L. Tarisavičienė 1.50

Po 2 dol.: F. Vansaveciene, J. Pranaitis, J. Ročius, J. Jonikas, J. Kukauskas, J. Petkevičia, M. Adomaitis, Lietuviškas Graborius J. K. paklojo \$2.00.

Po 1 dol.: F. Parnauskas, F. Tautinas, J. Vaitkus.

Dabar iš viso surinkomė \$378.21. Iškaidų \$15.85. Dabar lieka išsiųsti į Tautos Fondą \$362.36.

T. F. Sk. 113.

WATERBURY, CONN.

Lapkričio 20 d. š. m. LDS. 5-ta kuopa buvo surengusi prakalbą Tautos Fondo naudai. Kalbėtojas buvo T. F. centro pirmininkas gerb. kun. K. Urbonavičius iš Montello, Mass. Prakalba buvo rimta ir indomi.

Aukų rinkėjai: J. Liudvinaitis, F. Gutauskas, J. A. Tuska, P. Mikšis.

DU BOIS, PA.

Gruodžio 15, 1918 per prakalbą surinkta \$600.00 suvirsum. Aukos dar plaukia. Beabejonės sieks \$1000.00. Piniagai bus tuoj pasiegti į Tautos Fondą per vietinį T. F. 138 skyrių. DuBois'o lietuvių dar niekad taip stipriai nesidarbo del savo tėvynės kaip dabar. Kalbėjo klebonas kun. M. J. Plečkas, J. Andriūšis, J. Petrauskas, S. Makauskas, J. Jonkubauskas, O. Skabaraitė, L. Barauskas, A. Šeštokas, P. Kušys, P. Norkevičė, M. Budreika ir D. Matas. Viso \$68.00. Smulkų aukų buvo \$7.34. Labu \$75.34. Piniagai priduoti T. F. skyriaus išdėnimui p. K. Ivanauskui.

P. J. Tutoraitis.

LINDEN, N. J.

Gruodžio 7 d. SLRKA. 200 kuopa laikė savo mėnesinį susirinkimą ir po apkalbėjimo kuopos reikalų, kilo klausimas, kaip mes Lindeniečiai pasirodysime šiame laike gelbėjime savo brangios Tėvynės Lietuvos ir kokią auką duosime, nes mūsų kuopelė yra jaunutė ir neturinti savo kasoje pinigų ir negalima jokios aukos skirti. Bet paskui kuopos pirm. atsiliepė narius, kad mes neišgalime iš savo išdo paaukoti, tai nors varde kuopos visi nariai dėkime auką pagal savo išgalę, neatsilikdami nuo kitų kolonijų.

Tai-gi visi nariai atjausdami šį svarbų reikalą ir sudėjo \$56.

MAIZEVILLE, PA.

Buvo surengta prakalbos ir kalbėjo Dr. Bielskis iš Washingtono, D. C., kun. P. Augustaitis iš Mahanoy City ir kun. J. Valaitis Maizevilės ir Gardnervilės klebonas. Buvo aiškina šių svarbių dienų reikalai. Po prakalbų Maizeviliečiai su Gilbertoniečiais pasiprašė duoti kelių, kurie urmu stoji už Lietuvos laisvę, klostami šimtinės ir 25-penkines. Bet ir merginos čionai augę neapsileido vyrams. Krėtė po penkinę, o nekuriu vyrus ir biznierių subytino.

Aukotojai.

Vietinis Klebonas Kun. J. Valaitis \$100.00
Juozas Miliauskas 20.00
Jurgis Velička 25.00
Jonas Dumalakas 25.00
Andrius Šmulskštys 25.00
N. N. 32.00
Kazys Pucėta 10.00
Uršulė Šolienė 10.00
Elzbieta Aštasauckienė 10.00
Antanas Laurusevičius 10.00
Ignas Dubauskas 10.00

Po \$5: M. Veličiūtė, Alena Bernociūtė, Kat. Veličiūtė, V. Pantieniūtė, Julė Jurčioniūtė, Ona Dubauskiūtė, Magd. Sankievičiūtė, Mar. Vilimienė, Ant. Stankevičius, Juoz. Nevarauskas, Juoz. Čička, Jokub. Gužys, Jon. Dubauskas, Juoz. Rinkevičius, Ant. Bilis, Juoz. Vaidūnas, Alek. urėkonis, A. Buškys, O. Vilčinskienė, Juoz. Levulis, Vinc. Višniauskas, Mikas Zubanas, Vlt. Ivoika, M. Ragažinskas, Kaz. Aštasauskas, Juoz. Baranauskas, Juoz. Lebedis, Mart. Dumbliuskas, M. Struckuvienė, Pr. Juočys, V. Paserpskis, Ign. Petrikonis, Juoz. Tvetkauskas \$3.00.

Po \$2.00: Ema Griškonitė, Juoz. Savickas, Juoz. Andrulionis.

Po \$1.00: Ign. Dubauskas, Ant. Bilis, Pr. Kapočius, Juoz. Bankieta, Mort. Zubanienė, U. Bradūnienė.

Viso \$452.00.

Bet dar girdėt kalbant ne kai kuriuos, kad da ne visas pabaigta. Sakosi, ne tie diečiai, kurie darbą pradėjo, bet kurie pabaigė. Tai namona, kad da iš didžiųjų kamolių nebombaravo už Lietuvos laisvę. Tik žiūrėkit kad neparkluptumet už pirmuosius, sako pirmų aukotojų vienas.

T. Fondo Sekretorius Antanas Laurusevičius.

HOMESTEAD, PA.

Sekmadienį gruodž. 8 d. S. R. K. Moterų Sąjungos 34 kp. turėjo mėnesinį susirinkimą, kur antru kart paskyrė iš kasos \$5.00. Be to sąjungietės suaukojo \$14.00. Senias kuopos aukojo \$5.00.

Antru kart Gerb. Kun. S. J. Čepanonis 5.00
Antanina Pockevičienė 5.00
Agota Barauskienė 1.00
Franė Bubauskienė 1.00
Rožė Kunigauskienė 1.00
Rožė Kazučiūnienė 1.00

Viso \$24.00

Šv. Uršulės moterų ir merginų dr. ja paskyrė iš kasos \$15. Gražus prisidėjimas sąjungiečių ir uršuliečių prie tėvynės paluosavimo. Žinoma sąjungietės subytino uršulietes, mat sąjungietės jaunos, tad ne tiek į save atsižvelgia.

Dobilas.

GARDNER, MASS.

Buvo prakalbos gruodžio 6 d. š. m. Kalbėjo gerb. kun. A. Petraitis iš Athol, Mass. ir J. Kaupas iš Washington, D. C. Ir žmonės sudėjo aukų per prakalbą \$317.71. Per stubas einant Iz. Andrikis, J. Petrap-

skas ir A. Žilis surinkomė aukų \$60.50. Tai geras pasisėjimas dėl Laisvos Lietuvos. Nemažai mes Gardneriečiai šiemet nuveikėme. Aukotojų vardai:

J. Pazerai \$25.00
A. Čekis 20.00
O. Griškintė 20.00
M. Balkaičiūtė 20.00
J. Petrauskas 10.00
K. Andrikis 10.00
O. Krišniūtė 10.00
O. Urboniūtė 10.00
A. Čivas 10.00
J. Pradus 10.00
A. Padulevičius 10.00
P. Vyšniauskas 10.00
A. Dockevičius 10.00
J. Ladavičius 10.00
K. Kulbokas 10.00
A. Žilis 10.00
P. Reizis 10.00
A. Naukūtis 10.00
A. Gelėtus 10.00
I. Andrikis 5.00
N. Petrauskienė 5.00
A. Nailvaika 5.00
O. Vidugirienė 5.00
J. Dagelis 5.00
J. Redeckas 5.00
S. Mačionis 5.00
J. Reizis 5.00
D. Žilvitis 5.00
J. Tauteris 5.00
P. Klimauskis 5.00
L. Apiekučius 5.00
J. Labavičius 5.00
J. K. Linardis 5.00
A. Klibavičius 5.00
P. Čirvinskis 5.00
A. Četrauskas 5.00
O. Pazerukė 5.00
P. Brusgulis 5.00
A. Brusgulenė 5.00
A. Dluskis 5.00
B. Eselskas 5.00
J. Tauteris 4.00
J. Lekačinskas 3.00
L. Tarisavičienė 1.50

Po 2 dol.: F. Vansaveciene, J. Pranaitis, J. Ročius, J. Jonikas, J. Kukauskas, J. Petkevičia, M. Adomaitis, Lietuviškas Graborius J. K. paklojo \$2.00.

Po 1 dol.: F. Parnauskas, F. Tautinas, J. Vaitkus.

Dabar iš viso surinkomė \$378.21. Iškaidų \$15.85. Dabar lieka išsiųsti į Tautos Fondą \$362.36.

T. F. Sk. 113.

WATERBURY, CONN.

Lapkričio 20 d. š. m. LDS. 5-ta kuopa buvo surengusi prakalbą Tautos Fondo naudai. Kalbėtojas buvo T. F. centro pirmininkas gerb. kun. K. Urbonavičius iš Montello, Mass. Prakalba buvo rimta ir indomi.

Aukų rinkėjai:

J. Liudvinaitis, F. Gutauskas, J. A. Tuska, P. Mikšis.

DU BOIS, PA.

Gruodžio 15, 1918 per prakalbą surinkta \$600.00 suvirsum. Aukos dar plaukia. Beabejonės sieks \$1000.00. Piniagai bus tuoj pasiegti į Tautos Fondą per vietinį T. F. 138 skyrių. DuBois'o lietuvių dar niekad taip stipriai nesidarbo del savo tėvynės kaip dabar. Kalbėjo klebonas kun. M. J. Plečkas, J. Andriūšis, J. Petrauskas, S. Makauskas, J. Jonkubauskas, O. Skabaraitė, L. Barauskas, A. Šeštokas, P. Kušys, P. Norkevičė, M. Budreika ir D. Matas. Viso \$68.00. Smulkų aukų buvo \$7.34. Labu \$75.34. Piniagai priduoti T. F. skyriaus išdėnimui p. K. Ivanauskui.

P. J. Tutoraitis.

LINDEN, N. J.

Gruodžio 7 d. SLRKA. 200 kuopa laikė savo mėnesinį susirinkimą ir po apkalbėjimo kuopos reikalų, kilo klausimas, kaip mes Lindeniečiai pasirodysime šiame laike gelbėjime savo brangios Tėvynės Lietuvos ir kokią auką duosime, nes mūsų kuopelė yra jaunutė ir neturinti savo kasoje pinigų ir negalima jokios aukos skirti. Bet paskui kuopos pirm. atsiliepė narius, kad mes neišgalime iš savo išdo paaukoti, tai nors varde kuopos visi nariai dėkime auką pagal savo išgalę, neatsilikdami nuo kitų kolonijų.

Tai-gi visi nariai atjausdami šį svarbų reikalą ir sudėjo \$56.

Po \$2.00: A. Tennis, B. Lauraitis, F. Bužinskas, K. Kraujalis, J. Katinas.

Po \$1.00: M. Šarkevičienė, M. Mikošienė, J. Žilinskaitė, J. Valenčiū, J. Duginas ir M. Baronski (lenkas).

Viso surinkomė \$32.50. Susirinkime sudėjo \$56.00. Iš viso \$88.50, kurie ir pasiegti į T. F. Centrą.

Čia reikia pažymėti, jog Lindene tarp 48 šeimynų lietuvių, yra taip kaip ir visur susiskaldę ir sroves: lietuvių krikščionių katalikų, lietuvių liberalų ir lietuvių bolševikų žydų bernėliai. Štai lietuvių krikščionių katalikų srovė pradėjo šį šventą darbą, aukas rinkti dėl Lietuvos laisvės. O mūsų lietuviški bolševikai griežtai atsisakė nuo aukavimo ir net stengėsi atkalbinėti kitus ir iškolioj kolektorius ir tt. Nekurie tai ir net vagimis išvadino, p karščiausiais raudonkakliais pasirodė L. Šaltis ir Adomas Šapkus. Mūsų žmonės visai neatreipė atidos ant tokių tamsūnų, kurie apsigėbė šlamštus. Laisvamaniams atsisakė nuo aukavimo ir Tautos Fondo, bet kaip girdima, tai jie aukos į Neprigulmybės Fondą.

Aukų rinkėjai: J. Liudvinaitis, F. Gutauskas, J. A. Tuska, P. Mikšis.

DU BOIS, PA.

Gruodžio 15, 1918 per prakalbą surinkta \$600.00 suvirsum. Aukos dar plaukia. Beabejonės sieks \$1000.00. Piniagai bus tuoj pasiegti į Tautos Fondą per vietinį T. F. 138 skyrių. DuBois'o lietuvių dar niekad taip stipriai nesidarbo del savo tėvynės kaip dabar. Kalbėjo klebonas kun. M. J. Plečkas, J. Andriūšis, J. Petrauskas, S. Makauskas, J. Jonkubauskas, O. Skabaraitė, L. Barauskas, A. Šeštokas, P. Kušys, P. Norkevičė, M. Budreika ir D. Matas. Viso \$68.00. Smulkų aukų buvo \$7.34. Labu \$75.34. Piniagai priduoti T. F. skyriaus išdėnimui p. K. Ivanauskui.

P. J. Tutoraitis.

LINDEN, N. J.

Gruodžio 7 d. SLRKA. 200 kuopa laikė savo mėnesinį susirinkimą ir po apkalbėjimo kuopos reikalų, kilo klausimas, kaip mes Lindeniečiai pasirodysime šiame laike gelbėjime savo brangios Tėvynės Lietuvos ir kokią auką duosime, nes mūsų kuopelė yra jaunutė ir neturinti savo kasoje pinigų ir negalima jokios aukos skirti. Bet paskui kuopos pirm. atsiliepė narius, kad mes neišgalime iš savo išdo paaukoti, tai nors varde

Linksmų Kalėdų velijame visiems mūsų skaitytojams.

KŪČIŲ BARANKOS.

Tai malonu ir juokinga
Prisiminti laiką seną,
Kaip senelis mūsų tėvas
Sykį kūčias atgabeno.

Kelias buvo užpustytas
Penki viorštai į Subačių,
Del senelio pėsčiam toli,
Tad išleido ant rogučių.

Vargiai kas tiek išgyvena,
Šimtą dešimt tur' senelis,
Atgal metai sužinojom,
Kad dar sveikas mūs tėvelis.

Tuomet buvo dar jaunesnis
Kuomet kūčių ieškot ėjo,
Nes atmetus dešimt metų
Tiktai šimtą teturėjo.

Taip išleisdami kelionėn,
Silkams prirengėm tarbutę,
O barankoms ilgą pantį
Mes įdėjom į skrynute.

Mat mamutė sugalvojo
Šmet vietoje šlužiukų
Ji primerksiant į maišimą
Vien barankų šmoteliukų.

Taip išleido apie pietus,
Gana blogas buvo kelias
Negal risti pavažiuoti,
Nes po rogėm sniegas velias.

Laukėm, laukėm visą dieną
Jau ir kūčias reik daryti,
Muša laikrodžio septynis
Dar tėvelio nematyti.

Kodėl tėtė nepagrįžta?
Vaikai nuolat klausinėjo.
Ne taip tėtė išsilgo,
Kaip barankos jiems rūpėjo.

Staiga rogės sugirgždėjo
Vaikai rėkė: greičiau, tėtė.
Šoko būriu viens už kito
Tuoj barankų pažinūrėti.

Klausia tėtė: kur barankos?
Gal jau žandį jų neturi,
Nes tą patį, kaip įdėjom
Taip skrynutej tebeguli.

Nefikėdams vaikams tėtė
Į skrynute pažinūrėjo,
Bet ištiestą ilgą virvę
Be barankų teregėjo.

Ir nustebęs tarė tėtis:
Visą rublį užmokėjau,
Susiavęs ant tos virvės
Į skrynute įsidėjau.

Mat skubėdamas pamiršo
Nesumegžęs įsidėjo.
O skrynute kiauros būta
Ir barankos išbyrėjo.

Ką darysi tarė mama,
Kad nelaimė atsitiko.
Daugiau būsim atsargesni,
Jeigu kartą nepavyko.

Po tam sėdom valgyt kūčių,
Mama nešė, valgius dėjo.
Visko buvo, tiktai gaila,
Kad barankų neįturėjo.

Ant rytojaus atsilankė
Trys vaikeliai mūs kaimyno,
Kurs gyvena šale kelio
Nepertoli nuo pušyno.

Ir pradėjo vaikai girtis,
Ką jie vakar sau laimėjo.
Čiela virtynės baronkų,
Iš dangaus jiems pribirėjo.

Jie išgirdę roges braškant,
Nepažino kas važiuoja.
Tik pamatė ten ant kelio,
Kad barankos geltonuoja.

Šoko bėgti viens už kito
Iki šarkiškų kaimelio.
Tad mūšišiai tuoj suriko:
Tai baronkos mūsų tėvelio.

Tuojaus ginėi tarp jų kilo,
Štuba riksmu prisipildė.
Daug kivirčių būtyt buvo,
Bet juos mama greit nutildė.

Tikrai galima sakyti,
Tai bent kūčios tuomet buvo.
Pilna laimė tarp savųjų
Nors barankos ir pražuvo.

U. Gudienė.

KALĖDOS.

Ramiai sau, ir tyliai,
Be šturmo, be vėjo
Kalėdos atėjo.

Atėjo prie mūsų
Į šitą šalį,
Paguosti vargdienį,

Kad lengviau jam būtų,
Ant širdies ir dūšios
Po šventos Kūčios.

Ramiai sau, ir tyliai,
Be šturmo, be vėjo
Kalėdos atėjo.

Atėjo prie mūsų,
Į šitą šalį,
Kad paguost vargdienį.
Antanas G.

KŪČIA.

Atsimenu da nuo seno
Kur vien merginos gyveno.
Kaip mes tad praleidom kūčių
Tartum kad šiandien ten būčiau.

Kaip tik atėjo Kalėdos
Pasibaigė visos bėdos
Kas kur buvęs namon traukė
Vakarienes visi laukė.

Šeimininkė mūsų Marė
Gardžią kūčių mums padarė
Per dvi naktis nemiegojo
Kol viską prigatavojo.

Mes visos tenai suėjė
Poterėlius sukabėjom,
Laimingos linksmos be galo
Susėdom prie balto stalo.

Šeimininkė mūs atėjo
Laužyt plotką ji pradėjo,
Velino mums viso gero,
Kaip ir visi žmonės daro.

Visų valgyt žmoniai prašė
O ji da vis daugiau nešė
Valgių įvairių pristatė,
Tik degtinės nesimatė.

Nei alučio nenorėjom
Bo blavybėj prigulėjom.
Šeimininkei padėjojom,
Paskui giesnę sugiedojom.

Apie Adomą ir Jieva
Visos meldėms pas Dievą
Kad mums duotų ramų miegą
Sustiprintų silpną įiegą.

Rytą anksti mes sukilė
Bėgom greitai net sušilė
Pro pakampes lindom tyčia,
Kad tik greičiau į bažnyčią.

Mes ten matėm Mažutėlį
Paguldytą Kūdikėlį
Ant šienelio parėdytą,
Piemenėliais apstatytą.

Kunigėlis kaip atėjo
Laikyt pamaldas pradėjo.
Per pamokslą ėmė barti,
Kad paliautų brogą gerti.

Pasimeldę namon ėjom
Nes jau pusryčių norėjom.
Šeimininkė kaip pamatė
Valgių bliūdus tnoj pastatė.

Valgėm, gėrėm ir giedojom
Dievui linksmi mes dėkojom
Kad tą šventę Jis paliko
Del kiekvieno kataliko.

Pagiedoję giesmę vieną
Džiaugėms visos visą dieną.
Ir tą šventę taip džiaugsmingai
Mes praleidome laimingai.

A. F.

DIALOGAS.

Seni ir Nauji Metai.

(Įeina senis juoduose rūbuose su lagaminu, pasiramščiuodamas lazdą):

Oi, oi, oi baigiasi mano meteliai. Paskutinė šiandiena čia man ant šios vargingos žemės. Nieks namas nesigali susenau, suvargau niekam tikęs likau. Pažvelgs į pradžią metų, kada aš buvau jaunas, gražus, linksmas būdo, visi mano gerbė. (Pasideda lagaminą ant

stalo.) Ko aš prigyvenau gilioj senatvėj — nuilstančių kojų, linguojančios galvos, drebančių rankų ir štai šitos medinės lazdos. Tai mano senatvės paramstis. (Žiūri į publiką.) Pirmiausias, negu baigsiu savo gyvenimą, pažiūrėsiu, ką aš turiau. (Iš lagamino ištraukia ilgą laišką ir skaito.)

Šis surašas, tai bus mano jaunystės, kada aš pradėjau darbą, užimdama Naujų Metų dieną. Pirmiausia pasakyčiau man vardą sulgyt mano luomo pavadinimui Naujais Metais. Matydami, jog aš esu jaunas, smagus, vikrus, skaitausis veido, žvirių akių, užtai vadino mane Naujais Metais. Tadieną gerbė mane visi sveikindami viens antrą, velindami naujų linksmųjų metų ir taip per šitą dieną kartojom mano vardą. Aš pasižadėjau būti geras metais, užbėgti už akių visoms baisenybėms, nuverstį nuo sostų ir nuvainikuoti visus valdovus, įvykinti taiką ir štai dirbau iki pasenau, bet viską išpildžiau.

(Suvynioja laišką ir įdeda į lagaminą.)

Atmains visi mano metus, kad mano viešpatavimui 1918 m. užsibaigė skerdynės. Tai-gi matote visl man prilygsta garbės vainikas, nes aš jo pilnai užtarnavau.

(Tuo tarpu įeina Nauji Metai baltuose rūbuose su vainiku, persijuosęs, iškilęs dalgi, skambučius skambindamas rankoj.)

A, sveikas gyvas baigiantis amžius, seneli (sveikinas). Atvykau kaip įpėdinis užimti tavo vietą. Esi senas. Matau, kad nebegalėsi tolesniai darbuotis.

(Pažvelgia į laikrodį.)
Dar viena minutė iki truks tavo gyvasties siūlas.

(Pusto dalgi. Tuotarpu laikrodžio išmūša 12, suskamba varpai ir triūbos. Jaunuolis iškėlęs dalgi sušunka):

Jau dabar viskas pasibaigė. Lenk čia, seneli, savo žilą ir garbingą galvą.

(Senis iškelia rankas.)
Negaliu priešintis tavo jaunoms spėkoms. Geidžiu garbingai mirti.

(Jaunuolis užgauna dalgiu. Senis krūta ant grindų.)
Išis, išis, štai senelis. Jį mirtis užmigdino.

Nors pražilo it medelis, Bet-gi taiką įvykdino. Aš-gi jaunas, kol pasensiu, Visi matot tą grožybę.

Gal būt tautoms atgabensiu Jau užtikrintą liuosybę. (Uždanga leidžiasi.)

Z. Gurklintė.

Stripinaičių Laimė-Kalėdos.

Buvo tai Kalėdų rytas. Lauke šalo, kad net tvoros ir sienos senojo rasta išsprogamo poškėjo. Medžiai apšardmoje tarsi rojus krikštų lapeliais apsidengę nuo balzganos mėnulio šviesos spindulių laužymosi milijonais spindulių tarsi išbarstyti briliantų grūdelių, tarsi kokių tai dangiškų žėžirų kibirkštelių žerėti žerėjo.

Laukai baltu sniegu patalu nukloti, dangus žvaigždžių milijonais nusagytas, visur tylu, ramu, šventa, išdidu ir puiku... Tylu, net šunelis nesulos, vilkas nesustaus, nei nakties paukštis pelėda, nei apuokas neuktelės, nesuvaltos; visi nuo bausės kalčio pasislėpę kur nors pastogės palėpėse ar krūmių tankumynuose rungso-gunkso, kiuto, kenčia.

Stripinaičių grinėčioje šviesa šviečia, lovoje gulėdama baigia savo gyvenimo dienas senė Stripinaičienė.

Apie jos lovą sustoję tarnaitės, tarnai ir du sūnu Jonas ir Jurgis; prie jų dega vaškinių grabynčių žvakė, viena iš kaimynų balsiai skaito maldas prie miršančių, visų veiduose matosi nuliūdimas ir akyse ašaros.

Ilgą laiką ligonė gulėjo, kaip ir apmirusi, bet staigiai užgyvęs aniuolui sparne liū užgyvęs jos veidas nušvito, akys atsivėrė, apsižvalgė apie savę ir pamatė visą graudingai nuliūdusį būrelį praturė:

Vaikeliai neliūdėkite, jau atėjo laikas kuomet turis su jumis persiskirti. Šiandiena yra Kalėdos... Nei vieną šv. Kalėdų nuo savo paugimo neapleidau nenuėjusi ant "piemenėlių" miščių ir dabar man rodos, kad jau laikas yra ruoštis į bažnyčią. Aš jau negaliu, bet jūs vaikeliai rengkitės ir nuėję pasimelskite prie Kūdikėlio Jėzaus ir už mane nusidėję, nes jau mano gyvenimo ne tik dienos bet ir valandos baigiasi...

Judvieji sūneliai, meldžiu vieno diejto, tai bus jau mano galbūt ir paskutinis prieš jūsų prašymas; atlyginkite siems tarnams ir darbininkams gausiai už jų tarnavimą ir darbą, kaip aš numirsiu palaidokite kūną mano ir tą pačią duobę, kur ilsiu mano amžiną atilsi Jonelio kaukeliai — mano mieliausio vyro... O dabar vaikeliai eikite į bažnyčią ir atminti, kol gyvi būsite, kad jokių klūdžių neatsižvelgiant Kalėdose neapleisimė "Bernelių" miščių — o tas atneš judviem laimę...

Eikite vaikeliai į bažnyčią... jau laikas...

Suskambino Kauno Katedros varpais, sugaudė ir kitose bažnyčiose... Šaitame ore kelias bažnyčių varpų gaudimo garsas skambiuodamas virpino orą, o to garso aidas lėkė toli toli, į abi pusi Nemuno, Neris... Atsimušė net į Zapiškio ir Kamendulio girias ir tenai toluose susiliedamas su tyla jis tyko, geso, nyko.

Miestas atbuvo. Pilnos gatvės jaunų ir senų didžiųjų ir mažų, visi skubiai bėga į bažnyčias, o daugiausia į šv. Petro džiaulę katedrą, kurioje dažniausia pats J. M. Zemaičių vyskupas Kalėdų piemenėlių iškilmingas mišias laiko.

Meldėsi žmonėliai visi dievo baimingai su pakelta prie Dievo širdimi. Vyskupi užgiedojo "Gloria in excelsis Deo," sugaudė visi varpai, visi dideliausi Katedros vargonai, kelių šimtų klerikų choras, dideliausias katedralis maišytas choras, o jiems pritarė visa bažnyčioje esanti žmonių minia — ir ta "Gloria" — taip grandioziškai gaudė, tokiu išdidu ispūdį darė į klausytojų, ka net pats nežinojai kur esi — danguje ar ant žemės.

Po miščių dar Jonas su Jurgiu ilgą valandą meldėsi prie stailės, kuri buvo prie šoninio altoriaus parengta...

Iš bažnyčios namo einant gatvėje prie juodviejų prikišo pora jaunų juodviejų mergaičių ir neatlaidžiai meldė, kad duotų joms ką nors ant šventės... Sakėsi, kad esančios našlaitės, neturinčios nei tėvų, nei motinų ir tt.

Kaip jau perdaug įkyrėjo tų mergiščių prašymas — tuomet juodu nutarė jas paimti kartu su savimi, kad namieje perlaikyti per šventes ir tinkamai sušlėpti.

Parsivedę mergaites namo motiną rado jau mirusią...

Nuo to laiko praėjo keletas metų. Jurgis užbaigęs prekybos mokslus įsitaisė dideliausiu krautuvę ir apsidėgęs su viena iš anuomet Kalėdose rastųjų gatvės mergaičių, gyvena kaip po turtuolių miestelėnas.

Turėjo visko, ko tik širdis prie laimės trokšta ir pageidauja: ir pinigų, ir pačių, ir gerą vardą, vienu žodžiu sakant, buvo laimingu pilnoje to žodžio prasmėje.

Jonas kaip tik priešingai — buvo nelaimingas. O buvo nelaimingu, taip sakant, ne iš savo apsilėidimo, bet iš Dievo davimo, ar aplinkybių tokio susitelkimo.

Jis taip-gi apsidėgęs su antrąja iš tų mergaičių ir mylėjosi juodu kaip balandėliai, bet neilgai trukus nedoras žmogus įsimaišęs į juodviejų tarpą suardė laimę tų dviejų žmonių. Jonienė pasidavė niekšo vilijungiams prikalbinėjimo žodžiams ir Joną pametusi išbėgo su savo suvedžiojotoja.

Jonas to smūgio neperkentėjo ir iš susikrimitimo pradėjo gerti, apsilėido savo užsiėmimuose, neteko tarnystos ir tapo miesto valkata.

Jurgis iš karto dar norėjo jį perkaltėti ir jam pageltėti, bet viskas buvo veltui. Keletą metų apie Joną buvo net visai užmiršta...

Jau buvo po pamaldų, jau žmonės baigėsi skirstytis iš bažnyčios, tuomet mūsų Jonas (nes tai buvo įsiai) keliais prištartino prie praeitų ir pradėjo iš širdies melstis prie Viešpaties Jėzaus paveiksle Kūdikėlio...

Meldėsi ilgai ir net nepasijuto kaip visi žmonės išsiskirstė iš bažnyčios ir zakristijonas pradėjo su bažnyčios raktais barškintis... Tuomet pakilo ir jisai ir norėjo eiti lauk, bet tuoj kaktomūšai susidūrė su broliu Jurgiu, kurs matyt jį pažinęs atidžiai sekė jo pasielgimą ir laukė patogios valandos, kad su juomi susieiti.

Išėjo kartu abu iš-bažnyčios ir pradėjo sveikintis.

Jurgis pradėjo melsti Joną, kad eity pas jį ant švenčių, žadėjo jį apginti žmoniškai ir toliau jo likimu rūpintis, bet Jonas neapsiėmė sakdamas, kad jis esąs perdaug žemai nuopuolęs, kad galėtų tą brolio geraširdystę naudotis, ir esą, nenorįs būti savo brolio paniekimo arba įžeidimo priežastimi.

Jiemi vieni bešnekančiais išgirdo ką tai šventoriaus patvoryje suvaitojant. Pašokę patvoryje ten iš kur vaitojimas buvo girdima, ir atrado, bebaigiančią sušaltą moteriškę.

Paėmę, nuvedė į netoli esančią lietuvių arbatinę ir nustelbo, nes, prie šviesos pažino, kad tai buvo nelaiminga Jonienė.

Jonienės istorija paprasta, tokia kaip ir visų savo vyrus apleidusių ir su suvedžiojotais prasikalinusių moterų.

Niekšas ją išnaudojo kiek galėjo, įvarė ligą ir galiausiai apledo. Moteriškė nuopuolė į žmonijos padūgnių eiles ir skaitė savę amžinai pražuvusia. Kalėdų varpai priminė jai "piemenėlių" mišias, priminė laimingą pažintį ir gyvenimą su savo žmogumi Jonu... Atsiminė, kad Jonas kas metas "piemenėlių" miščių neapleisdavo. Pradėjo kokia tai pajėga ją traukti ir blaizdinti, geidė atitaisyti savo klaidas ir prisiakinti prieš Dievą ir prieš žmones, o labiausia prieš savo vyrą Joną. Norėjo jį dar bent kartą prieš mirtį paregėti, bet priėjusi prie bažnyčios neišdriso į bažnyčią įeiti tik užsiūniaubusi šventoriaus patvoryje karštai meldėsi ir prie Dievo dūksavo. Kur ją Jonas su Jurgiu kaip jau matėme ir atrado.

Jonas savo žmonai viską atleido ir dovanojo ir nuo to sykiu net ir pats pasiryžo atmainyti savo gyvenimą ir atmainė.

Jurgis pargelbėjo įjemdviem pradėti gyventi ir reikalingais dalykais ir rakandais užsives-ti.

Nuo to laiko vėl praslinko keletas metų.

Buvo Kalėdos. Žmonių minios skubinosi bėgo į bažnyčias, varpai gaudė, gaudė...

Nuo Aleksotos per Nemuną ledų ėjo žmogysta. Ne tai būtų lietuvis, ne tai lepkas, ne tai burliokas. Apšėpęs, apžėlęs, nesiprausęs...

Kartas nuo karto aplinkui apsižvalgo, sustoja, atsideda ir vėl eina...

Ar eit ar neit? — eisiu... visticie cisiu "bernelių" miščių neapleisiu... bene kas mane pažįs...

Ar eit ar neit? — eisiu... visticie cisiu "bernelių" miščių neapleisiu... bene kas mane pažįs...

Ar eit ar neit? — eisiu... visticie cisiu "bernelių" miščių neapleisiu... bene kas mane pažįs...

Ar eit ar neit? — eisiu... visticie cisiu "bernelių" miščių neapleisiu... bene kas mane pažįs...

Ar eit ar neit? — eisiu... visticie cisiu "bernelių" miščių neapleisiu... bene kas mane pažįs...

Ar eit ar neit? — eisiu... visticie cisiu "bernelių" miščių neapleisiu... bene kas mane pažįs...

Ar eit ar neit? — eisiu... visticie cisiu "bernelių" miščių neapleisiu... bene kas mane pažįs...

Ar eit ar neit? — eisiu... visticie cisiu "bernelių" miščių neapleisiu... bene kas mane pažįs...

Ar eit ar neit? — eisiu... visticie cisiu "bernelių" miščių neapleisiu... bene kas mane pažįs...

Ar eit ar neit? — eisiu... visticie cisiu "bernelių" miščių neapleisiu... bene kas mane pažįs...

Ar eit ar neit? — eisiu... visticie cisiu "bernelių" miščių neapleisiu... bene kas mane pažįs...

Ar eit ar neit? — eisiu... visticie cisiu "bernelių" miščių neapleisiu... bene kas mane pažįs...

Jau buvo po pamaldų, jau žmonės baigėsi skirstytis iš bažnyčios, tuomet mūsų Jonas (nes tai buvo įsiai) keliais prištartino prie praeitų ir pradėjo iš širdies melstis prie Viešpaties Jėzaus paveiksle Kūdikėlio...

Meldėsi ilgai ir net nepasijuto kaip visi žmonės išsiskirstė iš bažnyčios ir zakristijonas pradėjo su bažnyčios raktais barškintis... Tuomet pakilo ir jisai ir norėjo eiti lauk, bet tuoj kaktomūšai susidūrė su broliu Jurgiu, kurs matyt jį pažinęs atidžiai sekė jo pasielgimą ir laukė patogios valandos, kad su juomi susieiti.

Išėjo kartu abu iš-bažnyčios ir pradėjo sveikintis.

Jurgis pradėjo melsti Joną, kad eity pas jį ant švenčių, žadėjo jį apginti žmoniškai ir toliau jo likimu rūpintis, bet Jonas neapsiėmė sakdamas, kad jis esąs perdaug žemai nuopuolęs, kad galėtų tą brolio geraširdystę naudotis, ir esą, nenorįs būti savo brolio paniekimo arba įžeidimo priežastimi.

Jiemi vieni bešnekančiais išgirdo ką tai šventoriaus patvoryje suvaitojant. Pašokę patvoryje ten iš kur vaitojimas buvo girdima, ir atrado, bebaigiančią sušaltą moteriškę.

Paėmę, nuvedė į netoli esančią lietuvių arbatinę ir nustelbo, nes, prie šviesos pažino, kad tai buvo nelaiminga Jonienė.

Jonienės istorija paprasta, tokia kaip ir visų savo vyrus apleidusių ir su suvedžiojotais prasikalinusių moterų.

Niekšas ją išnaudojo kiek galėjo, įvarė ligą ir galiausiai apledo. Moteriškė nuopuolė į žmonijos padūgnių eiles ir skaitė savę amžinai pražuvusia. Kalėdų varpai priminė jai "piemenėlių" mišias, priminė laimingą pažintį ir gyvenimą su savo žmogumi Jonu... Atsiminė, kad Jonas kas metas "piemenėlių" miščių neapleisdavo. Pradėjo kokia tai pajėga ją traukti ir blaizdinti, geidė atitaisyti savo klaidas ir prisiakinti prieš Dievą ir prieš žmones, o labiausia prieš savo vyrą Joną. Norėjo jį dar bent kartą prieš mirtį paregėti, bet priėjusi prie bažnyčios neišdriso į bažnyčią įeiti tik užsiūniaubusi šventoriaus patvoryje karštai meldėsi ir prie Dievo dūksavo. Kur ją Jonas su Jurgiu kaip jau matėme ir atrado.

Jonas savo žmonai viską atleido ir dovanojo ir nuo to sykiu net ir pats pasiryžo atmainyti savo gyvenimą ir atmainė.

Jurgis pargelbėjo įjemdviem pradėti gyventi ir reikalingais dalykais ir rakandais užsives-ti.

Nuo to laiko vėl praslinko keletas metų.

Buvo Kalėdos. Žmonių minios skubinosi bėgo į bažnyčias, varpai gaudė, gaudė...

Nuo Aleksotos per Nemuną ledų ėjo žmogysta. Ne tai būtų lietuvis, ne tai lepkas, ne tai burliokas. Apšėpęs, apžėlęs, nesiprausęs...

Kartas nuo karto aplinkui apsižvalgo, sustoja, atsideda ir vėl eina...

Ar eit ar neit? — eisiu... visticie cisiu "bernelių" miščių neapleisiu... bene kas mane pažįs...

Ar eit ar neit? — eisiu... visticie cisiu "bernelių" miščių neapleisiu... bene kas mane pažįs...

Ar eit ar neit? — eisiu... visticie cisiu "bernelių" miščių neapleisiu... bene kas mane pažįs...

Ar eit ar neit? — eisiu... visticie cisiu "bernelių" miščių neapleisiu... bene kas mane pažįs...

Ar eit ar neit? — eisiu... visticie cisiu "bernelių" miščių neapleisiu... bene kas mane pažįs...

Ar eit ar neit? — eisiu... visticie cisiu "bernelių" miščių neapleisiu... bene kas mane pažįs...

Ar eit ar neit? — eisiu... visticie cisiu "bernelių" miščių neapleisiu... bene kas mane pažįs...

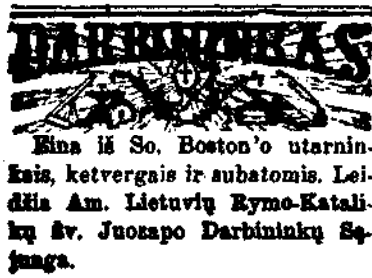
Ar eit ar neit? — eisiu... visticie cisiu "bernelių" miščių neapleisiu... bene kas mane pažįs...

Ar eit ar neit? — eisiu... visticie cisiu "bernelių" miščių neapleisiu... bene kas mane pažįs...

Ar eit ar neit? — eisiu... visticie cisiu "bernelių" miščių neapleisiu... bene kas mane pažįs...

Ar eit ar neit? — eisiu... visticie cisiu "bernelių" miščių neapleisiu... bene kas mane pažįs...

Ar eit ar neit? — eisiu... visticie cisiu "bernelių" miščių neapleisiu... bene

"DARBININKAS"
(The Worker)

The Lithuanian tri-weekly paper. Published every Tuesday, Thursday, and Saturday by St. Joseph's Lithuanian R.O. Association of Labor.

SUBSCRIPTION RATES:
Yearly \$3.00
Boston and suburbs 4.00
6 months 1.50
Foreign countries yearly 4.25

"DARBININKAS,"
242 Broadway, So. Boston, Mass.

AR NEGALIMA DAUGIAU PADARYTI.

Nėra abejonės tame, kad mūsų atstovai Washington'e dirba iš visų jėgų su pilnu atsidavimu. Apie svarbesnius dalykus jie pranešinėja visuomenei per laikraščius.

Bet ar viskas atliekama, kas dabartinės aplinkybės gali. Kodel lyg apgeso lietuvių kariuomenės klausimas. Ar tai iš valdžios pusės, ar dėl permanko visuomenės tam reikalui pritarimo?

Dabar kur kas lengviau būtų suorganizuoti lietuvių kariuomenę, negu buvo kareiviams. Liūsnorių netruktyti ir jie mueli noru važiuoti policijai Lietuva, gaudyti ten banditus ir atremti bolševikų gaudas. Ar tam žygiui dabar valdžia nepritaria? Jei tas būtų valdžios leista, tai lietuviams reikėtų sujusti.

Talkininkų jėgos matyt Pabaltijai stiprėja, teikia paramą toms tautoms. Girdime, kad Estonija paimta talkininkų globon. Kuršas irgi turėtų būti talkininkų remiamas. Ar talkininkai nežengia Lietuvon, kad nekviestami, ar dėl kokios kitos priežasties.

Vieną žodžiu ar yra būdų, kuriais mes galėtume paskubinti paramą Lietuvai? Ar šiuo momentu Amerikos lietuvių plačiosios visuomenės dalyku yra tik dėti aukas?

Mums rodo, kad mūsų atstovai Washington'e turėtų atsišaukti į visuomenę, jei dabartinėje valandoje būtų galima prigelbėti Lietuvai kitais būdais, ne vien pinigineis aukomis.

Tuoje turime rūpintis suteikti Lietuvai karinę paramą, maistu, vaistais ir tt.

Vilkinti negalima. Visuomenė parems.

"TĖVYNĖS" REDAKCIJAI.

Šiuomi kaltinu viešai "Tėvynės" redakciją, kad ji eina prie suardymo visos politiškos akcijos dėl Lietuvos laisvės, kurią varo katalikai ir liberalai. "Tėvynė" varuoja melagystes ir provokacijas.

Kaž koksai josios bendradarbis, apsimetęs vardu "Katalikų tautininko"—rašo insinucijas ant katalikų veikimo, besigėdijantis iškreiptas faktus.

Pasivadinęs "katalikų tautininku" jisai, matyt, stengiasi pasėsti nesutikimus ir suardyti vienybę katalikų visuomenės.

Indėdamas gi į mano lūpas žodžius, kurių aš niekuomet nepasakiau ir mintis, kurių aš niekuomet neturėjau ir dabar neturiu — tasai "Tėvynės" bendradarbis, matyt, nori pakentti mano vardui ir čia Amerikoje ir ten Lietuvoje, o taip pat savo sriovines kaltes ir silpnas suversti ant katalikų veikėjų.

Kad niekam nebūtų abejonės — aš prie šios progos viešai pasakau, kad aš buvau ir esu šalininku bendros politiškos akcijos visų mūsų sriovių dėl Lietuvos laisvės išgavimo. Gi vienijimui fondų buvau ir esu priešingas ir delto, kad bend-

ras fondas neturėtų tokio pasitikėjimo iš pusės katalikų visuomenės, tai-gi mažiau ir auktesnės, ir delto, kad mes savo pinigais negalime remti kai kurių nerimtų žingsnių liberalų srovės, nenorėdami imti atsakomybės už tuos žingsnius, — (ypač D-ro Šliupos reikale); — o dar ir delto, kad mūsų Tarybos turi būti pildytojos valios visuotiniojo politiškojo šių metų seimo, kuris nutarė fondų nevynti. Vieno seimo nutarimą gali atnaujinti tik kitas seimas. Tuos, o ne kitus motyvus aš ir dėsiu bendrame Tarybų posėdyje. Kaip visi nuotikiai parodo, mainyti New Yorko seimo nutarimą nėra nei reikalo, nei galimybės. Darbas gali ir turėti gražiai, kol neatsieksime visi bendro tikslo. Nepakenks tam darbui nei laikraščio "Tėvynės" provokacijos. Jos gal tik vieną kitą atkūsti laisvamanišką širdį pasaldins, bet rimto darbo, tur-būt, nesutrukdys. Visuomenė praeis pro tas insinucijas su ramia šypsa.

Juk aišku, kad jeigu ne tie šimtai tūkstančių katalikų surinktų aukų į Tautos Kalėdinį Fondą — tai ir provokacijos nebūtų išdygę. Bet tie šimtai tūkstančių mūsų pinigų — tai garantija Lietuvos laisvės; o dar ir tai juose yra gera, kad ir liberalai sukrus didesnes aukas dėti Lietuvos laisvei.

Gaivinkime viltį, kad liberalų srovė ne iš vieno provokatorių ir insinuatorių tesideda. Tuosius prie gėdos stulpo prikale — eikime toliau prie savo darbo.

Kun. F. Kemėsis.

LIETUVOS ŽEMĖS BANKO CERTIFIKATAI IŠDUOTI.

Lietuvos Žemės Banko Komitetas išsiuntinėjo visiems pilnai užsimokėjusiems nariams šerų sertifikatus. Certifikatai labai gražiai atrodo. Ant viršelių yra tautinės spalvos ir Lietuvos gerbas "žirgvalkis".

Visi pilnai užsimokėjusieji nariai sertifikatus bus gavę. Visiems buvo siųsti, jei jų išsiimokėjimas ir adresai buvo aiškūs. Daugelis, vienok, laišky su sertifikatais grįžo, delto kad šerinkai permainė savo adresus ir mums apie tai nepranešė. Negavusieji sertifikatus malonėkite kreiptis į Komitetą.

Tie kurie užsirašė L. Ž. Banko šerūs, o da neužbaigė jų mokėti, malonėkite mokėti tuoj prisijūti, kad gauti šerų sertifikatus. Laiškus ir pinigų siųskite šiuo adresu:

Rev. Jonas Žilinskis,
320 Fifth Ave., Room 805,
New York City.

BISKIS APIE LIETUVĄ.

Estonijos valdžia be abejonės kreipėsi į talkininkus, prašydama pagalbos delto, kad grėšė pavojus iš Rusijos bolševikų pusės.

Per Berlingą ateina žinia apie tai, kad bolševikai perėjo per Dauguvą ir žengia linkui Liepojos. Vaikai, svarbus geležinkelio mazgas Livonijoje taipgi pavojuje. Šiaurinės Livonijos dalys atsirado pavojui nuo bolševikų vokiečiams pasitraukiant.

Kaip pranešama, tai šiuo tarpu vokiečių Kareivių Tarybos atstovai Kaune rengiasi užvesti derybas su Joffe buvusiu Rusijos bolševikų ambasadorium Berline kaslink bolševikų žengimo pirmyn.

ESTONIJA PO TALKININKŲ SPARNU.

Estonijos provizionalė valdžia pavedė savo respubliką, po bendra talkininkų globa, laukiant klausimo išrišimo taikos konferencijoje.

Estonijos premieras paskelbė, jog estonams labai sunku laikytis prieš bolševikų antpuolius.

Pamatiniai dalykai.

LIETUVIŲ KRIKŠČIONIŲ DEMOKRATŲ PARTIJOS PROGRAMA.

1917 m. Petrapilyje Lietuvių krikšč.-demokr. partija išleido leidinį No. 1 po viršminėtu antgalviu.

Toje programoje yra trumpai ir aiškiai išdėsta visa tai, ko krikščionys demokratai turi laikytis, prie ko siekti.

Visa programa susideda iš 58 paragrafų kaslink organizacijos platformos ir iš 9 paragrafų kaslink tvarkymosi pačios organizacijos ir pačioje organizacijoje.

Mūsų LDS. yra šaka Lietuvos Krikščionių Demokratų partijos nors ir nuosavai gyvenimui ir daug skirtingesnėse gyvenimo politiškoje ir ekonominės aplinkybės gyvuojanti, ir todėl, mes privalome tą programą plačiau ir nuodugniau apsvaistyti, nes tai yra politiškas mūsų veikimo pamatas, ir, pamatas tvirtas. Nors baisesiai laiko neturėdama, bet visgi pasirijau keliolikoje taisyklėse LDS. nariams bent kiek plačiau tas programo turinio mintis išdėti vien delto, kad jiniai būtų geriau suprasta. Gal būt, kad kaip kame ir suklysiu — tai melšėian tu, kurie geriaus tuos dalykus supranta mano padarytas klaidas nurodyti, kad tokiu būdu dalykas geriau nusiųstų ir paaiškėtų, užtai ne tik aš būsiu labai dėkingu, bet ir visi kiti kuriems tie dalykai rūpi.

Paragrafas 1. Partijos tikslas: Sutvarkyti visą Lietuvos gyvenimą Kristaus mokslo dėsniais darbo žmonių būviui pagerinti. Imant plačioje prasmėje žodį darbo žmogus, jame sutelpa visi žmonijos luomai ir visos kleisos pradedant turtingiausiais, o baigiant vargingiausiais. Imant gi labai siauroje prasmėje, žodis darbo žmogus reiškia paprastąjį darbininką arba proletarą, bet čionai programoje, darbo žmonės skaitoma visus tuos, kurie savo darbu daro sau pragyvenimą.

Čionai įeina ir juodo darbo darbininkai, ir plunksnos darbininkai, ir amatininkai, ir ūkininkai, ir smulkūs prekėjai ir tarnai. Vieną žodžiu visi tie, kurie dirba ne tam, kad neturi kur padėti liuosą laiką, bet tam, kad padaryt sau ir savo šeimynoms pragyvenimui reikalingas lėšas, pelną, pinigų, duoną.

Pasaulyje Dievo dovanų yra tiek, kad visiems žmonėms jų užtektų ne tik užtektinai, bet perpilnai. Žmonės gali šiame pasaulyje būti laimingais ir turi būti laimingais, ir jeigu mes dabar matome ir pritariame tiek vargų ir nedeatėklų, tai reiškia, kad pasaulyje kas nors tokio yra netaip kaip kad turėtų būti ir tokių dalykų yra labai daug. Geriausiu pavyzdžiu mums gali būti bent kokios mašinos mašinierijos mechanizmas, duokim sau kad ir laikrodėlio. Kol viskas yra tvarkoje, laikrodėlis eina gerai, o pabent vienas ratelis-teknelis, tai ir visas laikrodėlis eina negerai arba net ir visiškai sustoja. Rodos ką-gi vienas mažas ratelis gali visiems kitiems kenkti, o kenkia, taip pat ir su kitomis mašinomis esti. Tą pat mes galime pasakyti ir apie visuomenės sutvarkymą.

Dievas žmogui davė tris didžiausias dovanas: gyvybę, protą ir laisvę. Žmogus gal gyventi ir tur gyventi, bet tur gyventi taip, kaip yra Dievo prilikta, o kad žmogus galėtų sau gyvenimą padaryti tokio, kaip reikiant, Dievas davė žmogui protą ir dar kaip prideda, davė laisvę, kad pats pasirinktų tą, kas jam naudingiau.

Sventame Rašte yra pasakyta, kad Dievas matė kad "viskas pasaulyje yra gerai ir gražu." O toliau yra parašyta, kad:

"per nuodėmę atėjo į pasaulį mirtis ir nelaimė." Sventas mūsų tikėjimo mokslas tuos dalykus plačiai ir visapusiškai išaiškina ir kiekvienas katalikas apie tai žino, bet rimti vyrai iš netikėlių tarpo tiems šv. Rašto išsireikškimams priduoja kitokią reikšmę, su kuria ir mes katalikai pilnai galėtume sutikti.

Jie sako: "Pasaulis buvo ir yra gerai sutvertas, visame kame tobulas. Pradedant nuo beribių visatos platumo erdvių ir pasaulio žvaigždėdžynų žmogaus protą pereinančio dūmo ir tvarkos pavyzdinumo, o baigiant mažiausiomis dulkelėmis atomais, kurie vien tik per labai padidintus stiklus tėra matomi; viskas yra savo vietoje taip kaip rateliai laikrodėlyje.

Nelaimės-gi ir vargai su skurdu yra vaisiai peržengimo gamtos įstatymų."

Jeigu mes imsimės nuodėmę kaip peržengimą gamtos įstatymų, tuomet tą vyrų nuomonę ir mūsų nuomonę bus viena ir ta pati, būtent, kad nelaimių ir vargų priežastimi yra neprisilaikymas tam tikrų gamtos ar Dievo įstatymų, ar mes į tą dalyką žiūrėsime šokiū ar kitokiū žvilgsniu.

Kad pasaulyje daug ko yra negero, peiktino ir būtinai taisyti, tai apie tai visi žino ir visi tuos negerumus taisyti norėtų, nes tai yra žmogui į gimtas dalykas, bet kuomet prieinama prie to, kokias būdais, kokiomis priemonėmis tuos pagerinimus įvesti, tuomet žmonių nuomonės susiskirsto, vieni mano taip, kiti kitaip ir iš to kyla ginčai ir asmenų kova. Tiesinis tos kovos progresas sugrupuoja daug maž panašiai manančius ir tam tikras grupes ir tuomet jau pasidaro iš fokių grupių politiškos partijos. Prie to dar prisideda ir ekonominės išlygos, darbo sąlygos, išnandojimo laipsnis, apšvietos ir pramonės išsiplėtojimo laipsnis ir t. panašūs dalykai.

Kiekvienoje visuomenėje jos politiškos partijos atsiradimas ir augimas turi turėti tam tikrą pamatą, tam tikras savo gyvenimo sąlygas ir reikšia jeigu kurioje tautoje yra šokių ar tokių politinės partijos, tai ar mums tas patinka ar ne, mes jomis turime skaitytis rimtai.

Lietuvių visuomenėje kol kas yra politiškos partijos trys: Krikšč.-demokratų, socialistų ir liberalų (tautininkų). Dar tos partijos tarp save dalijasi į mažesnes partijeles, bet šiomi kart, tas mums yra nesvarbu.

Kiekviena partija turi savo programą ir jo prisilaiko. Kiekvienoje partijoje yra žmonių, kurie kaip kuriuos dalykus savo programoje mato ir netaip labai svarbiais, o kaip kuriuos norėtų gal ir permaitinti savaip, bet del labo savo partijos ir del labo visuomenės savo mintyse prisilaiko partijos programo delto, kad be tam tikro programo negali pasekmingai veikti nei viena politiška partija, o programas tam tik ir yra, kad juo vadovautis organizuotame veikime ir kas partijos programo neprisilaiko, tas tur arba pats pasitraukti iš partijos arba tampa partijos valdybos nutarimu iš partijos narių skaitliaus išbrauktu.

Krikščionių Demokratų partija mano, kad pasaulyje gerbūvį greičiausia ir geriausia galima bus atsiekti, jei visi žmonės prisilaikys Viešp. Kristaus mokslo dėsnį. O jie yra labai trumpi ir aiškūs "Myli Dievą už vis labiaus, o artimą savo taip, kaip pats save."

Jeigu nei vienas žmogus kitą neskriaus, tai būtų visiems pasaulyje gerai, bet kad žmonės visuomenet yra linkę taryt kas tik jiems yra gera, arba bent jiems taip išrodo, kad gera, tai pats protas nu-

rodo, kad žmonių visuomeneturi išdirbti tam tikras taisykles, kurios apgintų silpnesnius nuo stipresniųjų, kad tie jų negalėtų skriausti ir išnandoti. Kaip tokios gyvenimo aplinkybės daryti Lietuvoje krikščionių demokratų partija mano, tuojaus pamatysime toliau jos programą gvildendami.

F. V.

SUVIENYTŲ VALSTIJŲ SAMDYMO BIURAI.

Suvenytų Valstijų Samdymo biuras prie Darbo Departamento yra federalės valdžios skyrius, kuriam pavesta atsakomybė žiūrėti, kad prie karės darbų būtų užtektinai darbininkų.

Tą atsakomybę jam suteikė savo rezoliucija praėjusio birželio mėn. Darbo reikalų biuras, atstovaujant visoms valdžios šakoms, turinčioms reikalą su karės reikmenų dirbimu. "Visas ūminas į industrijaį darbą ar tai viešą ar privačią, toji rezoliucija tarp ko kito sako "bus vedamas tiesiai arba sutinkant su Suvenytų Valstijų Samdymo biuru."

Darbininkų stoka reikalingiausiose pramonėse grasioka karės reikmenų išdirbimui Suvenytose Valstijose. Tik vieno paprastųjų darbininkų trūkumo dangstai milijoną vyrų.

Daugelis didžiulių dirbtuvių, kurios darbo karės dalykus buvo priverstos sumažinti išdirbimą del darbininkų trūkumo. Kitos negalėjo laiku padaryti savo kontraktų. Tai atsitiko tada, kada labiausiai reikėjo; užtektinai pristatyti įvairių dalykų, karininiams kaip čia pat namie, taip ir užbrėžyje. Tik vienintėlis kelias tą trūkumą pripildyti buvo imant darbininkus iš nekarės darbų ir karės ir samdant moteris. Kad karės darbai neapsistotų, turėjo apsisoti išdirbystė nereikalingųjų dalykų, kurie reikalingi tik Amerikos pirkyčių asmenini pasismaguravimui. Neužtenka vyrų, kad dirbtų vienkarti ir karės ir smaguravimo reikmenis.

Kada prisėjo Amerikai pilnėliai užsiminti karės reikalais be jokio trukunau ar sutrukdinimo, iš ne karės reikmenų dirbtuvių buvo pareikalauta atleisti savo darbininkus, nežiūrint jų ypatingo nuostolių; kiekvienas šioje šalyje sveikas vyras buvo pašauktas ir karės darbą, nežiūrint ar jam tinka, ar ne. Bet nei vienoje valstijoje nei vienas darbininkas nebuvo paimtas iš kitos karės reikmenų dirbtuvės, iš ūkės, mainų ar transportacijos.

Amatininkai buvo perkelti iš ne karės reikmenų darbų į reikalingas industrijas prigelbstant daugeliui kelianjančių tyrinėtojų, kurie patys yra gerai amatininkais ir gerai žinovais tų amatų, kuriais jie rūpinasi. Mašinistai yra tipas labiausiai trūkstančiųjų amatininkų. Samdymo biuras tik per kelias savaites perkėlė leletą tūkstančių mašinistų iš nereikalingųjų ir karės darbų.

Pasekmingai vesti tą taip svarbų darbą prižiūrėjimo ir perkėlimo iš nereikalingųjų ir karės darbų darbininkų yra svarbiausias tikslas suvienijimo darbavų ir darbininkų prie apielininkų darbo biurų prie Sav. Valst. samdymo biurų. Uždaryti nereikalingųjų dalykų dirbtuves gali tik karės reikmenų industrijos biuras ir prezidentas, bet apielininkų darbo biurų priedermė yra nurodyti tas nereikalingųjų dalykų dirbtuves jų apielininkė, kurios pirmosios turi prisidėti prie karės darbų. Viešoji opinija yra svarbi pajėga, su kuria apielininkų biurai turi skaitytis link ne karės dalykų darbavų, kurie atsisako pastatyti tautos reikalus augščiau savo asmens reikalų.

Sav. Valst. Samdymo biuras suranda trūkstančiams darbo kasdieną. Tai yra tikslas to visoj šaly išsiplatinusios organizacijos; jos 850 ofisų; jos samdymo agentų beveik kiekviename apskrityje ir net

L.D.S. reikalai.

L. D. S. CENTRO VALDYBOS POSĖDŽIO PROTOKOLAS.

Posėdis įvyko "Darbininko" Redakcijos kambariuose lapkričio 27, 1918.

Į posėdį pribuvo šie valdybos nariai: F. Virak's, A. F. Kneizis, A. Zaleckis, P. Gudas, M. Venis.

Posėdis pradėta 8 val. vak. Posėdį atidarė ir vedė F. Virak's.

Pirmiausia perskaityta praieito posėdžio protokolas, kuris vienbalsiai priimta.

Svarstyta praieito protokolo nutarimai ir pasirodė, kad:

Paskolų naikinimo fondo pinigai jau sudėta į Savings Bank'o So. Bostone ir knygutė laikoma "Darbininko" seife. Iš "Darbininko" administracijos paskolos ir paskolų fondą dar nesugrąžinta, bet adm. p. Kneizis sako, kad trumpu laiku manogalėsias sugrąžinti.

Kolkas ir paskolų ir LDS. namo fondo pinigai ne taip padėta, kaip kad buvo nutarta seime ir praieitame centro valdybos posėdyje. Tai yra turėję būd padėta ant dviejų atsikuru knygutė, o dabar padėta viskas ant vienos knygutės, bet išrasta, kad tas yra lengva atitaisyti ir turi būti trumpu laiku atitaisyta ir padaryta, taip, kaip yra nutarta seimo ir praieito centro valdybos posėdžio.

Svarstyta apie LDS. Centro raštininkystę ir nutarta, kolkas, palikt taip kaip kad dabar yra, tai yra kad protokolų ir finansų raštininkystę pildytų vienas A. F. Kneizis.

Svarstyta maldaknygės reikalai ir paaiškėjo, kad jau maldaknygė gatava, tik reikia pasistengti kolabiansia ją išplatinti.

Tartasi apie Darbininkų Kalendoriaus 1919 m. išleidimą ir nutarta, kad tuojaus pradėt jo statymą. Nutarta spausdinti tikėtai tiek, kiek bus užsakymų.

Svarstyta apie įvairius reikalus surištus su "Darbininku," kaip tai: prenumeratą, siuntinėjimą, turini, didinimą ar mažinimą — bet galiu galiausiai, kolkas palikta po senovei, ir jeigu spausdinamoji medžiaga ir kitos spaustuvės išlaidos žymiai nepadidės, tai ir toliau manoma laikytis to paties formato ir kainos.

Aptarta kaip kurie spaustuvės reikalai ir spaustuvės darbininkų algos. Nutarta palikti reikalą spaustuvės darbininkams algos proporcionaliai pakelti.

Svarstyta apie išdininko A. Zaleckio kauciją, pasirodė, kad dar kaucija neužstatyta, bet dar ir centro išdas ligšiol tebesą po senovei.

Nutarta, kad šią savaitę būtų kaucija užstatyta ir išdas perduotas palei seimo nutarimą.

P. M. Venis išdavė raportą iš peržiūrėjimo "Darbininko" biznio stovio.

Peržiūrėję abu su kun. P. Juskaičiu visas biznio knygas ir bilas ir atradę kad viskas eina tvarkoje.

LDS. Centro knygų dar neperžiūrėję.

A. Kneizis paaiškino, kad biznio stovis dabar esąs geresnis negu kad buvo mėnuo atgal.

Tartasi apie redaktorius ir apie spaustuvės darbininkų skaitlių ir nutarta kad prisilaikant seimo nutarimo, laikyti tik vieną redaktorių p. P. Guda taip kaip kad dabar yra; tap pat ir su spaustuvės darbininkais permaining nedaryt.

Skaityta laiškas gerbiamojo LDS. garbės nario, Namo fondo ir paskolų fondo išdininko p. M. Zobos laiškas, kurs pūširdžiai priimta ir visi nurodomi laiške kaslink mūsų organizacijos ir biznio gerovės pagerinimo būdai nuodugniai ir visapusiškai apsvaistyti.

seimo išrinktos komisijos — kurios yra tiesioginė priedermė apie tai tēmyti, kontroliuoti ir savo patėmėjimus nurodyti L. D. S. Centro valdybai žodžiu arba raštu.

Kaslink p. M. Ziobos kaucijos.

P. Ziobai atsisakant kauciją užsistatyti, nors tas seimo ir buvo nutarta, centro valdyba taip pat išranda kad p. Ziobai nėra būtino reikalo kauciją užsistatyti delto kad pinigų pavesti išrišimui tos komisijos, tegul visi tarp savęs susitarę padaro taip kaip išras LDS. naudingiau.

Tartasi apie LDS. organizatorių reikalus ir nutarta, kad A. S. Kulbicką Cleveland, Ohio ingalioti nuo LDS. Centro kaip generalį Clevelando apielininkų organizatorių.

Skaityta laiškas nuo p-lės O. Meškauskaitės ir nutarta kaip tik bus galima jos reikalavimus išpildyti.

P. F. Virakui pranešus apie kaip kuriuos LDS. centro dalykus įgaliota F. Viraks per "Darbininką" paaiškinti tikrą dalykų stovį visiems LDS. nariams.

Tartasi apie grįžimo į Lietuvą biuro reikalus ir nutarta reikalaujantiems paaikškinimų, tokiuos paaikškinimus siuntinėti ir stengtis tą reikalą varyti tolyn taip kaip kad jis buvo varomas pirmias.

Tuomi ir užbaigta posėdis 10:30 val. vakare.

LDS. CONN. APSKRICIO KUOPŲ DOMAI.

Kadangi jau raštininkė paskelbė suvažiavimą, tai mes visi privalome rengtis prie jo, kad jis būtų naudingas, kad būtų galima turėti naudą iš jo. Stovi mums prieš akis kitų apskričių arba kitų organizacijų apskričiai. Kokią jos turi naudą iš jo? Sakysite nieko. Jei nekreipiame dėmos į suvažiavimą, jei nutariama ir paliekama viskas, jei nieko po to neveikiama, tai žinoma iš tokio apskričio nandos nebus, tik eikvojimas laiko. Bet mūsų LDS. Apskrities turėtų būti visai kitokios formos, mūsų apskritis visai kitaip sutvertas ir mes iš jo tikimės turėti didelę naudą.

Kadangi dar nei viena kuopa neįdėjo į apskričio išdą nei vieno cento, o jau apskričio išdą randasi arti dviejų šimtų dolerių, tai tas turi labai didelę reikšmę ir skiriasi nuo kitų organizacijų apskričių. Jei mūsų kuopos dar nėra prisidėję prie išdą nei po vieną centą, o išdą taip aukštai pakilęs, tai tas mums parodo, kad mes galime turėti didesniąją naudą iš savo apskričio. Tik reikia visoms kuopoms dėtis į jį. Gal nekuriuos kuopos bijo dėtis, kad reikės kokios duoklės mokėti. Tas būtų tuščia baimė. Pas mus sumanytų netruksta, tik juosius reikia vykdyti. Kada mes visi remsime taip, kaip privalome remti, tuomet bus visko užtektinai. Todėl nėra ko bijoti stoti į apskritį. Apskrities nėra sutvertas nuskrasti, bet tik pagelbėti apskričio užduotis yra pakelti dvasią silpnųjų kp., priduoti joms paramą kokia joms reikalinga, kaip tai surengimuose prakalbų ir tt.

Tai-gi visos kuopos iki vienių ar kviečiamos dėtis į Apskritį ant šio suvažiavimo, kuris įvyks 12 d. sausio 1919 metų 1 val. po pietų Ansonijoje, Conn. parapijos svetainėje. Dui visi į suvažiavimą su geriausiais sumanymais.

1) Kaip sutraukti visas kuopas į apskritį.

2) Surasti būdus kaip sutverti LDS. kuopas ten, kur jų dar nėra.

3) Surengti išvažiavimą, kur ir kada?

4) Maršrutas kada bus galima surengti, iš kur apmokėti